

Šomēnes noslēdzam 2017. gada pārdomas par tā saucamajām "cits citam" un "viens otram" pavēlēm Jaunajā Derībā. Paldies visiem autoriem, kas mums palīdzējuši no dažādām, reizēm pat negaidītām, perspektīvām paskatīties uz Dieva Vārda patiesībām par kristiešu attiecībām draudzē un sabiedrībā.

Viss sākas ar Dievu

Visa gada laikā sekojot līdzi un pārdomājot mūsu draudžu garīdznieku un citu vadītāju pārdomas par tā saucamajām "cits citam" un "viens otram" pavēlēm Jaunajā Derībā, man vairākkārt radās jautājums: ar ko tad kristiešu savstarpējā mīlestība un mīlestība pret tiem, kas Kristu nepazīst, atšķiras no tās mīlestības, ko, piemēram, Kristu nepazīstošie tik pašaieliedzīgi dāvā bērnu namu bērniem, bāreņiem, bērniem ar īpašām vajadzībām, bēgļiem un bez mājām palikušiem dzīvniekiem?

Mēs visi pazīstam labus, mīlus un izpalīdzīgus cilvēkus, kuri nepazīst Kristu. Ja skatāmies uz viņu dzīvi, darbu, pašaieliedzīgām un nesavtīgām rūpēm par ģimeni, draugiem un pat svešiem cilvēkiem, šķiet, ka redzam tik daudz mīlestības pret savu tuvāko, ka Dievs varētu nebeidzami lepoties ar viņiem. Un mums, Kristus sekotājiem, reizēm, dzīvojot līdzās šādiem cilvēkiem, pat rodas sajūta, ka mēs neesam ne tik mīloši, ne tik izpalīdzīgi, ne tik nesavtīgi kā viņi – vai kā, šķiet, to no mums sagaida Dievs.

Mēs, cilvēki, kā tie, kas esam radīti pēc Dieva tēla un līdzības, nesam sevī arī Dieva dotu spēju mīlēt. Cilvēciskā mīlestība ir viena no izpausmēm Dieva žēlastībai, kas izlieta pār visiem cilvēkiem, arī neticīgajiem. Dītrihs Šindlers grāmatā "Jēzus modelis" (kuru latviešu valodā drīzumā izdos Baltijas Pastorālais institūts) par šādu mīlestību raksta: "Mīlestība pret savu tuvāko bez mīlestības pret Dievu ir altruisms. Altruisms ir nesavtīgas rūpes par citiem. Altruists dzīvo citu dēļ, un tā neapšaubāmi ir mīlestība pret tuvāko." Taču tai nav nekādas saistības ar Dieva pazīšanu un piedzimšanu no Dieva, par ko raksta Jānis.

Apustulis Jānis apgalvo, ka Dievs ir mīlestība (4:8). Dievs ne tikai spēj mīlēt un mīl, bet Viņš ir mīlestība – tāda ir Viņa dziļākā būtība. Dievs ir Trīsvienība, un visu trīs personu attiecības ir nepārtraukta sadarbība, kur, kā raksta teologs Deivids Džekmens, "katra darbība pauž mīlestību, kas ir dievišķā daba. Tēvs mīl Dēlu;

Mīlēsīm cits citu,
jo mīlestība ir no Dieva.

1. Jāņa 4:7

Dēls mīl Tēvu; Gars mīl Dēlu, un tā tālāk. Tas nav statisks apraksts, bet dzīva, aktīva dinamika. Dievs mīl pats sevī, jo Viņa daba ir mīlēt. [...] Dievišķā mīlestība (agape) ir pilnīgi citāda. To nevar nopelnīt, mēs nevaram kļūt tās cienīgi. Dievs mūs mīl, jo tāda ir Viņa daba." (David Jakcman, *The Message of John's Letters*, 118)

Dieva mīlestība, kas ir Viņā pašā, mums, cilvēkiem, parādīta, pirmkārt, Jēzus Kristus nāksnā pasaulē un nāvē pie krusta: "Redzama kļuvusi ir Dieva mīlestība mūsu starpā, Dievam Savu vienpiedzimušo Dēlu sūtot pasaulē, lai mēs dzīvotu caur Viņu... Viņš mūs mīlējis un sūtījis Savu Dēlu mūsu grēku izpirkšanai." (4:9-10) Otrkārt, kā raksta Jānis, tā top redzama kristiešu savstarpējā mīlestībā: "Dievu neviens nekad nav redzējis; ja mēs mīlam cits citu, tad Dievs mājo mūsos, un Viņa mīlestība ir mūsu vidū tapusi pilnīga." (4:11-12)

Jānis savā vēstulē apgalvo, ka ticība Jēzum Kristum un Kristus sekotāja mīlestība pret ticības brāļiem un māsām iet roku rokā un ir divas būtiskākās kristietības iezīmes. Mārtiņš Lutērs par 1. Jāņa vēstuli saka: "Iepriekš Jānis [savā vēstulē] ir licis mums pie sirds to, ka mums pieder tas ticēt; tagad viņš atgādina, ka mums pieder arī mīlēt. Tādas ir šīs divas vēstis, kas izskan visā Evaņģēlijā – tās ir vēstis par ticību un mīlestību. Ar ticību mēs Dieva priekšā apliecinām, ka esam Viņa bērni, ar mīlestību pret tuvāko mēs to apliecinām sava tuvākā priekšā." (Mārtiņš Lutērs, *Apustuļa Jāņa pirmās vēstules skaidrojumi*, 57)

Dītrihs Šindlers turpina šo domu, sakārtojot mūsu ticības un mīlestības prioritātes: "Mīlestība pret savu tuvāko, saskaņā ar biblisko izpratni, ir mīlestības pret Dievu blakusprodukts. Ikvienam, kurš mīlestību pret savu tuvāko uzskata par svarīgāku nekā mīlestību pret Dievu, aizvairo Dievu. Mīlestība pret savu tuvāko izriet no mīlestības pret Dievu. Tas nozīmē, ka, pieaugot mīlestībā pret Dievu, mēs pieaugam mīlestībā pret savu tuvāko."

Kaut arī citu cilvēku skatienam mūsu dzīve paveras tik līdzīga nekristieša dzīvei, kaut arī mūsu centieni mīlēt citus Kristus sekotājus un tos, kas Viņu vēl nepazīst, *no malas* izskatās tizli un neprasmīgi, kaut arī mūsu mīlestība nešķiet tik pašaieliedzīga un nesavtīga kā tā, ko bieži redzam neticīgo dzīvē, – tas, šķiet, nav galvenais. Galvenais ir tas, kas nav ārēji redzams – ticības un mīlestības dinamika, kurā dzīvo tie, kas pazīst trīsvienīgo Dievu.

Līva Fokrote

BPI Pastorālās kalpošanas programmas vadītāja

Ziemassvētki ar mīlestības misiju

Aicinām draudzes, kalpošanas un aktīvus kristiešus pastāstīt par notikumiem Adventa un Ziemassvētku laikā, kuros jūs savas apkārtnes iedzīvotājiem vai kādai cilvēku grupai radoši un praktiski liecināt par Jēzu Kristu un pasludināt Evaņģēlija vēsti. Jūsu apraksti palīdzēs veidot lappusi "Baptistu Vēstnesī" ar stāstiem par to, kā piedzīvojat Dieva mīlestību un dāvājam to citiem cilvēkiem.

Apraksta apjoms – līdz 2000 zīmēm. Lūdzam pievienot kvalitatīvas fotogrāfijas. Lūzdu, sūtiet uz epastu: kanceleja@lbds.lv vai pa pastu: LBDS, Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011.

Termiņš: 2018. gada 6. janvāris